

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2016)0249

Rauhanoperaatiot – EU:n yhteistyö YK:n ja Afrikan unionin kanssa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 rauhanoperaatioista – EU:n yhteistyö YK:n ja Afrikan unionin kanssa (2015/2275(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston ja erityisesti sen 21, 41, 42 ja 43 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 220 artiklan,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan ja erityisesti sen VI, VII ja VIII luvun,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin 1. huhtikuuta 2015 antaman raportin rauhankumppanuudesta ja siirtymisestä rauhanturvakumppanuuteen¹,
- ottaa huomioon komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 28. huhtikuuta 2015 antaman yhteisen tiedonannon ”Turvallisuuden ja kehityksen edistäminen valmiuksia kehittämällä – Euroopan unionin kumppanimaille lisää keinoja kriisien ehkäisyyn ja hallintaan”²,
- ottaa huomioon YK:n rauhanturvaoperaatioita käsittelevän riippumattoman korkean tason paneelin 16. kesäkuuta 2015 antaman raportin³,
- ottaa huomioon Yhdysvaltojen presidentin Barack Obaman koolle kutsumassa johtajien rauhanturvahuippukokouksessa 28. syyskuuta 2015 annetun julistuksen,
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2012 julkaistun asiakirjan ”Toimintasuunnitelma EU:n YK:n rauhanturvaoperaatioille antaman YTPP-alan tuen tehostamisesta”⁴ ja 27. maaliskuuta 2015 julkaistun asiakirjan ”Kriisinhallintaa ja rauhanturvaamista

¹ S/2015/229.

² JOIN(2015)0017.

³ A/70/95–S/2015/446.

⁴ Neuvoston asiakirja 11216/12.

koskevan EU:n ja YK:n strategisen kumppanuuden vahvistaminen: painopistealat vuosiksi 2015–2018”¹,

- ottaa huomioon toisessa EU:n ja Afrikan huippukokouksessa Lissabonissa 8.–9. joulukuuta 2007 sovitun yhteisen EU–Afrikka-strategian² ja Brysselissä 2.–3. huhtikuuta 2014 pidetyssä neljännessä EU:n ja Afrikan huippukokouksessa hyväksytyn yhteisen EU–Afrikka-strategian etenemissuunnitelman vuosiksi 2014–2017³,
 - ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen 3/2011 ”Yhdistyneiden Kansakuntien järjestöjen kautta konflikteista kärsiviin maihin ohjatun EU:n avun tehokkuus ja vaikuttavuus”,
 - ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman aiheesta ”EU:n rooli YK:ssa – Miten EU:n ulkopolitiikan tavoitteet voitaisiin saavuttaa paremmin?”⁴,
 - ottaa huomioon 9. joulukuuta 2015 annetun AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen päätöslauselman ”Afrikan rauhanrahaston arviointi kymmenen vuoden jälkeen: tehokkuus ja tulevaisuudennäkymät”,
 - ottaa huomioon vuoteen 2030 ulottuvan kestävän kehityksen toimintaohjelman,
 - ottaa huomioon marraskuussa 2007 esitetyt Oslon suuntaviivat ulkomaisten sotilas- ja siviilipuolustusvoimavarojen käytöstä katastrofiavussa,
 - ottaa huomioon Afrikan unionin perustamisasiakirjan 4 h ja 4 j artiklan,
 - ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman YK:n turvallisuusneuvoston naisia, rauhaa ja turvallisuutta käsittelevän päätöslauselman 1325(2000) kymmenvuotispäivästä⁵,
 - ottaa huomioon 15. lokakuuta 2012 annetut neuvoston päätelmät ”Demokratian ja kestävän kehityksen juuret: EU:n suhtautuminen kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön ja kehitysvaliokunnan lausunnon (A8-0158/2016),
- A. ottaa huomioon, että rauhanoperaatiot ovat kriisitoiminnan muoto, jolla tavallisesti tuetaan kansainvälisesti tunnustettua organisaatiota, kuten YK:ta tai Afrikan unionia (AU), jolla on YK:n valtuutus ja jonka tehtävänä on estää aseelliset konfliktit, palauttaa rauha tai ylläpitää tai rakentaa sitä, valvoa rauhansopimusten noudattamista ja ratkaista valtioiden romahtamisesta tai hauraudesta aiheutuvat monimutkaiset hätätilanteet ja haasteet; ottaa huomioon, että Afrikan ja Euroopan lähialueen vakaus hyödyttäisi suuresti kaikkia maitamme;

¹ EUH(2015)458, neuvoston asiakirja 7632/15.

² Neuvoston asiakirja 7204/08.

³ Neuvoston asiakirja 8370/14.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0403.

⁵ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 56.

- B. ottaa huomioon, että rauhanoperaatioiden tavoitteena on auttaa vakaiden, turvallisten ja vauraampien ympäristöjen luomisessa pitkällä aikavälillä; katsoo, että hyvä hallintotapa, oikeudenmukaisuus, oikeusvaltioperiaatteen parempi noudattaminen, siviilien suojelu, ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja turvallisuus ovat tässä olennaisia ennakoedellytyksiä ja että menestyksellisillä sovittelu-, jälleenrakennus- ja talouskehitysohjelmilla voidaan tukea itseään ylläpitävän rauhan ja vaurauden saavuttamista;
- C. toteaa, että erityisesti Afrikan turvallisuusnäkökulmat ovat muuttuneet dramaattisesti viimeisen vuosikymmenen aikana Somaliaan, Nigeriaan ja Sahelin-Saharan alueelle muodostuneiden terroristi- ja kapinallisryhmien myötä ja että rauhanpalautus- ja terrorismintorjuntaoperaatioista on tullut pikemminkin sääntö kuin poikkeus monilla alueilla; toteaa, että epävakaiden valtioiden ja hallitsemattomien alueiden lukumäärä on kasvussa, jolloin monet ihmiset kärsivät köyhyydestä, laittomuudesta, korruptiosta ja väkivallasta; toteaa, että maanosan vuotavat rajat ruokkivat osaltaan väkivaltaa, heikentävät turvallisuutta ja tarjoavat tilaisuuksia rikolliseen toimintaan;
- D. ottaa huomioon, että rauha on todettu kehityksen kannalta olennaisen tärkeäksi uudessa vuoteen 2030 ulottuvassa kestävässä kehityksen toimintaohjelmassa ja että kestävä kehityksen tavoitteeksi 16 on otettu rauha ja oikeudenmukaisuus;
- E. toteaa, että riittävän kokoneiden ja hyvin varustettujen järjestöjen ja kansakuntien olisi ihannetapauksessa selkeän ja realistisen YK:n valtuutuksen turvin annettava käyttöön menestyksekkäisiin rauhanoperaatioihin tarvittavat resurssit, jotta voidaan auttaa luomaan turvalliset olosuhteet, joissa siviiliorganisaatiot voivat tehdä työtään;
- F. ottaa huomioon, että YK on yhä kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden pääasiallinen takaaja ja sillä on kattavimmat puitteet monenkeskiselle yhteistyölle kriisinhallinnassa; ottaa huomioon, että tällä hetkellä meneillään on 16 YK:n rauhanturvaoperaatiota, joihin osallistuu yli 120 000 henkilöä, mikä on enemmän kuin koskaan aikaisemmin; toteaa, että yli 87 prosenttia YK:n rauhanturvaajista toimii kahdeksassa operaatiossa Afrikassa; ottaa huomioon, että YK:n operaatioiden kohteet on rajattu;
- G. ottaa huomioon, että AU:n toimintaan kohdistuvat rajoitukset ovat erilaisia kuin YK:lla ja se voi valita puolensa, ryhtyä toimiin ilman kutsua ja puuttua tilanteeseen, vaikka minkäänlaista rauhansopimusta ei ole allekirjoitettu, ja silti kunnioittaa YK:n peruskirjaa; toteaa, että Afrikan valtioiden välisten ja sisäisten konfliktien määrän vuoksi tämä on merkittävä ero;
- H. ottaa huomioon, että Nato on antanut tukea AU:lle, muun muassa AMIS-operaatiolle Darfurissa ja AMISOM-operaatiolle Somaliassa niiden suunnitteluun ja maalta tai mereltä toimiviin strategisiin ilmakuljetusvälineisiin sekä Afrikan valmiusjoukkojen (ASF) kehittämiseen;
- I. katsoo, että Afrikan kriisit edellyttävät johdonmukaisia globaaleja toimia, jotka menevät pelkkiä turvallisuusnäkökohtia pidemmälle; ottaa huomioon, että rauha ja turvallisuus ovat kehityksen välttämättömiä edellytyksiä ja että kaikki paikalliset ja kansainväliset toimijat ovat korostaneet tiiviin koordinoinnin tarvetta turvallisuus- ja kehityspolitiikan välillä; ottaa huomioon, että tarvitaan pitkän aikavälin näkökulmaa; katsoo, että turvallisuusalan uudistus ja entisten sotilaiden aseistariisunta, demobilisaatio ja yhteiskuntaan sopeuttaminen voivat olla tärkeässä asemassa vakaus- ja kehitystavoitteiden saavuttamisessa; toteaa, että YK:n rauhasta ja turvallisuudesta

vastaava yhteystoimisto ja Afrikan unionin pysyvä edustusto Brysselissä ovat keskeisessä roolissa kehitettäessä suhteita niiden organisaatioiden sekä EU:n, Naton ja eri valtioiden suurlähetystöjen välillä;

- J. ottaa huomioon, että ensisijainen toimintatapa Euroopan yhteistyössä AU:n kanssa on Afrikan rauhanrahasto, joka perustettiin alun perin vuonna 2004 ja josta myönnetään 1,9 miljardia euroa tukea jäsenvaltioiden rahoittaman Euroopan kehitysrahaston (EKR) kautta; ottaa huomioon, että kun Afrikan rauhanrahasto perustettiin vuonna 2003, sen EKR:n kautta tulevan rahoituksen oli määrä olla väliaikaista, mutta 12 vuotta myöhemmin EKR on edelleen Afrikan rauhanrahaston pääasiallinen rahoituslähde; ottaa huomioon, että vuonna 2007 rauhanrahaston soveltamisalaa laajennettiin siten, että se sisältää entistä laajemmin konfliktien ehkäisyn ja konfliktien jälkeiset vakautustoimet; toteaa, että vuosien 2014–2016 toimintaohjelmassa otetaan huomioon ulkoinen arviointi ja jäsenvaltioiden kuulemiset ja otetaan käyttöön uusia elementtejä tehokkuuden parantamiseksi; toteaa, että SEU-sopimuksen 43 artiklassa viitataan ns. laajennettuihin Petersbergin tehtäviin, joihin kuuluvat neuvonta ja tuki sotilasasioissa, konfliktinesto- ja rauhanturvaamistehtävät ja taistelujoukkojen tehtävät kriisinhallinnassa, rauhanpalauttaminen ja konfliktin jälkeinen vakauttaminen mukaan luettuina; ottaa huomioon, että vuonna 2014 yli 90 prosenttia talousarviosta varattiin rauhanoperaatioille ja että 65 prosenttia kyseisistä varoista varattiin AMISOMin henkilöstömenoihin; ottaa huomioon, että Afrikan unionin ja afrikkalaisten alueellisten talousyhteisöjen institutionaalisten valmiuksien vahvistaminen on keskeinen edellytys rauhanoperaatioiden sekä konfliktien jälkeisten sovittelu- ja kunnostamisprosessien onnistumiselle;
- K. katsoo, että EU:n roolia on tarkasteltava suhteessa useiden valtioiden ja järjestöjen rauhanoperaatioille antamaan tukeen; ottaa huomioon, että esimerkiksi Yhdysvallat on suurin YK:n rauhanturvaoperaatioiden maksaja maailmassa ja se antaa suoraan tukea AU:lle oman Afrikan rauhanturvaamisen nopean toiminnan kumppanuutensa kautta ja tukee noin 5 miljardilla dollarilla YK:n operaatioita Keski-Afrikan tasavallassa, Malissa, Norsunluurannikolla, Etelä-Sudanissa ja Somaliassa; ottaa huomioon, että Afrikan unionin rauhan ja turvallisuuden kumppanien ryhmä koordinoi näiden erilaisten rahoituslähteiden täydentävyyttä; toteaa, että Kiinasta tullut aktiivinen osallistuja YK:n rauhanturvaoperaatioissa ja AU:n komissio on mukana Kiinan ja Afrikan yhteistyöfoorumissa; toteaa, että Etiopian jälkeen suurimman henkilöstömäärän YK:n rauhanturvatoimintaan tarjoavat Intia, Pakistan ja Bangladesh;
- L. toteaa, että Euroopan maat ja EU ovat YK-järjestelmän suurimpia tukijoita, erityisesti taloudellisen tuen antamisessa YK:n ohjelmille ja hankkeille; toteaa, että Ranska, Saksa ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat YK:n rauhanturvaoperaatioiden talousarvion suurimmat eurooppalaiset rahoittajat; toteaa, että EU:n jäsenvaltiot yhdessä ovat suurin YK:n rauhanturvabudjetin rahoittaja ja että niiden osuus on noin 37 prosenttia ja että tällä hetkellä ne ovat lähettäneet joukkoja yhdeksään rauhanturvaoperaatioon; toteaa lisäksi, että vuosina 2014 ja 2015 EU:n rahoitussitoumukset AU:lle olivat yhteensä 717,9 miljoonaa euroa ja että AU:n rahoitusosuus oli vain 25 miljoonaa euroa; toteaa, että Euroopan maiden osuus YK:n rauhanturvahenkilöstöstä on ainoastaan 5 prosenttia eli 5 000 henkeä yhteensä 92 000 hengen joukoista; toteaa kuitenkin, että esimerkiksi Ranska kouluttaa vuosittain 25 000 afrikkalaista sotilasta ja sillä on erikseen yli 4 000 henkeä afrikkalaisissa rauhanturvaoperaatioissa;
- M. ottaa huomioon, että jalkaväkimiinat ovat olleet merkittävänä esteenä konfliktinjälkeiselle olojen normalisoimiselle ja kehitykselle erityisesti Afrikassa, ja että

EU on käyttänyt noin 1,5 miljardia euroa 20 viime vuoden aikana miinanraivaukseen ja miinojen uhrien auttamiseen liittyviin prosesseihin, ja siitä on tullut suurin avunantaja tällä alalla;

- N. ottaa huomioon, että yksittäisten Euroopan maiden roolin lisäksi EU antaa erikseen rauhanoperaatioille tukea moniulotteisin toimin; toteaa, että EU tarjoaa teknistä ja rahoitustukea AU:lle ja alialueellisille järjestöille, erityisesti Afrikan rauhanrahaston, vakautta ja rauhaa edistävän välineen ja Euroopan kehitysrahaston kautta; toteaa, että EU toteuttaa neuvonta- ja koulutustoimia YTPP-operaatioidensa yhteydessä ja edesauttaa näin Afrikan kriisinhallintavalmiuksien lujittamista;
- O. ottaa huomioon, että Afrikassa on meneillään viisi EU:n siviilioperaatiota ja neljä EU:n sotilasoperaatiota, joita toteutetaan usein rinnakkain tai peräkkäin YK:n, AU:n tai kansallisten toimien kanssa;
- P. ottaa huomioon, että EU on sitoutunut auttamaan Afrikan rauhan ja turvallisuuden rakenteiden vahvistamisessa erityisesti tukemalla Afrikan valmiusjoukkojen saattamista toimintavalmiiksi;
- Q. toteaa, että Eurooppa-neuvosto on pyytänyt unionia ja sen jäsenvaltioita lisäämään tukeaan kumppanimaille ja järjestöille tarjoamalla koulutusta, neuvontaa, varusteita ja resursseja, jotta ne voivat yhä enemmän itse ehkäistä tai hallita kriisejä; toteaa, että turvallisuuden ja kehityksen aloilla on selkeä tarve toteuttaa toisiaan tukevia toimenpiteitä tähän tavoitteeseen pääsemiseksi;
- R. katsoo, että EU:n olisi tuettava muiden toimijoiden toimintaa, sillä niillä voi olla paremmat edellytykset toimia tietyissä rooleissa, vältettävä päällekkäisyyttä ja osallistuttava jo paikan päällä olevien toimijoiden, erityisesti jäsenvaltioiden, työn tehostamiseen;
- S. toteaa, että SEU-sopimuksen 41 artiklan 2 kohdassa kielletään käyttämästä EU:n talousarvion varoja operaatioihin, joilla on sotilaallisia tai puolustuksellisia vaikutuksia, mutta siinä ei nimenomaisesti suljeta pois EU:n rahoitusta sellaisiin sotilaallisiin tehtäviin, kuten rauhanturvaoperaatioihin, joilla on kehitystavoitteita; ottaa huomioon, että näistä yhteisistä menoista vastaavat jäsenvaltiot Athene-järjestelmän puitteissa; ottaa huomioon, että EU:n kehityspolitiikan ensisijaisena tavoitteena on köyhyyden vähentäminen ja pitkällä aikavälillä köyhyyden poistaminen ja että SEUT-sopimuksen 209 ja 212 artiklassa ei nimenomaisesti suljeta pois rahoitusta valmiuksien kehittämiseen turvallisuusalalla; toteaa, että Euroopan kehitysrahasto ja Afrikan rauhanrahasto ovat EU:n talousarvion ulkopuolisina välineinä merkittäviä pyrkimyksissä käsitellä turvallisuuden ja kehityksen välistä yhteyttä; toteaa, että Euroopan kehitysrahastossa edellytetään ohjelmasuunnittelua, joka täyttää julkisen kehitysavun kriteerit, ja että näissä kriteereissä useimmiten suljetaan pois turvallisuuteen liittyvät menot; toteaa, että unioni pohtii mahdollisuutta perustaa uusia aiheita koskevia välineitä osana aloitetta turvallisuuden ja kehityksen edistämisestä valmiuksia kehittämällä;
- T. katsoo, että asianomaisten maiden tarpeiden ja EU:n turvallisuusintressien on oltava EU:n osallistumisen ohjaavina periaatteina;
- 1. korostaa tarvetta toteuttaa koordinoituja ulkoisia toimia, joissa hyödynnetään diplomaattisia välineitä, turvallisuusvälineitä ja kehittämisen välineitä, jotta voidaan

palauttaa luottamus ja selviytyä sotien, sisäisten konfliktien, epävarmuuden, epävakauden ja muutoksen aiheuttamista haasteista;

2. panee merkille, että useiden YK:n valtuuttamien operaatioiden toteuttaminen samalla toiminta-alueella siten, että niihin osallistuu eri toimijoita ja alueellisia järjestöjä, on yhä yleisempää nykyaikaisissa rauhanoperaatioissa; korostaa, että näiden monimutkaisten kumppanuuksien hallinnointi niin, etteivät työt tai tehtävät mene päällekkäin, on operaatioiden onnistumisen kannalta olennaista; kehottaa tässä mielessä arvioimaan ja rationalisoimaan nykyisiä rakenteita;
3. painottaa varhaisen yhteydenpidon ja tehostettujen menettelyjen merkitystä YK:n ja AU:n ja muidenkin järjestöjen, kuten Naton ja Etyjin, välisissä kriisiä koskevissa neuvotteluissa; korostaa, että on parannettava tietojen jakamista myös operaatioiden suunnittelusta, toteuttamisesta ja analysoinnista; pitää myönteisenä EU:n ja YK:n luottamuksellisten tietojen vaihtamista koskevien hallinnollisten järjestelyjen valmiiksi saamista ja allekirjoittamista; panee merkille Afrikan ja EU:n välisen kumppanuuden sekä rauhaan ja turvallisuuteen liittyvän EU:n ja AU:n välisen poliittisen vuoropuhelun tärkeyden; ehdottaa AU:n, EU:n ja muiden keskeisten toimijoiden sekä YK:n välistä sopimusta Afrikan turvallisuutta ja kehitystä koskevista yhteisistä tavoitteista;
4. kehottaa EU:ta, ottaen huomioon haasteiden laajuuden ja muiden järjestöjen ja kansakuntien monimuotoisen osallistumisen, pyrkimään tarkoituksenmukaiseen työnjakoon ja keskittymään aloihin, joilla saadaan eniten lisäarvoa; panee merkille, että useat jäsenvaltiot jo osallistuvat paikan päällä Afrikassa toteutettaviin operaatioihin ja että EU voisi tuottaa todellista lisäarvoa tukemalla enemmän näitä operaatioita;
5. panee merkille, että yhä monimutkaisemmassa turvallisuusympäristössä YK:n ja AU:n operaatioissa tarvitaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa sotilaallisten, diplomaattisten ja kehitykseen liittyvien välineiden käyttöönoton lisäksi muita olennaisia tekijöitä ovat turvallisuusympäristön perusteellinen tuntemus, tiedustelutietojen ja muiden tietojen sekä nykyaikaisen tekniikan vaihto, tietämys siitä, miten voidaan toteuttaa terrorisminvastaisia toimia ja torjua rikollisuutta konfliktialueilla ja konfliktin jälkeisillä alueilla, toiminnan mahdollistavien kriittisten menestystekijöiden käyttöönotto, humanitaarisen avun tarjoaminen ja poliittisen vuoropuhelun palauttaminen, ja toteaa, että näiden kaikkien järjestämisessä Euroopan maat voivat auttaa; panee merkille yksittäisten jäsenvaltioiden ja muiden monikansallisten järjestöjen tällä alalla jo tekemän työn;
6. korostaa EU:n muiden turvallisuusalan välineiden ja erityisesti YTPP-tehtävien ja -operaatioiden tärkeyttä; muistuttaa, että EU toteuttaa toimia Afrikassa osallistuakseen kriisien koettelemien maiden vakauttamiseen, erityisesti koulutusoperaatioiden avulla; korostaa YTPP-operaatioiden, sekä siviili- että sotilasoperaatioiden, roolia turvallisuusalan uudistusten tukemisessa ja kansainvälisen kriisinhallintastrategian edistämässä;
7. panee merkille, että rauhanoperaation onnistumisen kannalta ratkaisevaa on se, koetaanko operaatio oikeutetuksi; katsoo, että näin ollen AU:n olisi osallistuttava toimittamalla tukea ja aseellisia joukkoja aina kun se on mahdollista; pitää tätä tärkeänä siitäkin syystä, että osallistuminen on AU:n omaehtoista järjestyksenpitoa koskevien pitkän aikavälin tavoitteiden mukaista;

8. panee tyytyväisenä merkille, että uudella Afrikan rauhanrahaston toimintaohjelmalla puututaan ongelmiin ja annetaan suurempi painoarvo vetäytymisstrategioille ja taloudellisen taakan tasapuolisemmalle jakautumiselle Afrikan maiden kanssa, entistä kohdennetummalle tuelle ja paremmille päätöksentekomenettelyille;
9. pitää myönteisenä maaliskuussa 2015 sovittua kriisinhallintaa ja rauhanturvaamista koskevaa EU:n ja YK:n strategista kumppanuutta ja sen painopistealoja vuosiksi 2015–2018; panee merkille aikaisemmat ja nykyiset YTPP-operaatiot, joiden tarkoituksena on rauhanturvaaminen, konfliktinesto ja kansainvälisen turvallisuuden vahvistaminen, ja panee merkille muiden järjestöjen, yleisafrikkalaiset ja alueelliset järjestöt mukaan lukien, ja näiden alueiden maiden keskeisen roolin; kannustaa unionia toteuttamaan lisätoimia, joilla helpotetaan jäsenvaltioiden osallistumista; palauttaa mieliin, että EU on osallistunut Afrikassa kriisinhallintatoimiin, joiden tarkoituksena on rauhanturvaaminen, konfliktinesto ja kansainvälisen turvallisuuden vahvistaminen YK:n peruskirjan mukaisesti; toteaa, että EU:n 28 jäsenvaltiosta ainoastaan 11 teki sitoumuksia 28. syyskuuta 2015 pidetyssä johtajien rauhanturvahuippukokouksessa, kun taas Kiina sitoutui lähettämään 8 000 sotilaan vahvuiset valmiusjoukot ja Kolumbia 5 000 sotilasta; kehottaa EU:n jäsenvaltioita lisäämään huomattavasti sotilaidensa ja poliisiensa osallistumista YK:n rauhanturvaoperaatioihin;
10. painottaa, että kriiseissä tarvitaan nopeita afrikkalaisia kriisinhallintatoimia, ja katsoo, että Afrikan valmiusjoukoilla on siinä keskeinen rooli; korostaa EU:n merkittävää osallistumista Afrikan rauhanrahaston sekä AU:n rahoittamisen kautta, sillä näin AU voi lujittaa valmiuttaan tarjota yhteisiä ratkaisuja maanosan kriiseihin; kannustaa alueellisia organisaatioita kuten Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisöä (ECOWAS) tai eteläisen Afrikan kehitysyhteisöä (SADC) lisäämään ponnistelujaan nopean afrikkalaisen kriisitoiminnan alalla sekä täydentämään AU:n toimia;
11. korostaa kuitenkin, että on tärkeää investoida enemmän konfliktien ehkäisyyn ottaen huomioon sellaiset tekijät kuin poliittinen ja uskonnollinen radikalisoituminen, vaaleihin liittyvä väkivalta, asuinseudultaan siirtymään joutuva väestö sekä ilmastonmuutos;
12. antaa tunnustusta Afrikan rauhanrahastolle sen ratkaisevasta myötävaikutuksesta YK:n, EU:n ja AU:n välisen kolmikantakumppanuuden kehittämiseen; toteaa, että Afrikan rauhanrahasto toimii sekä yhteyspisteenä että mahdollisena ponnahduslautana vahvemman kumppanuuden luomisessa EU:n ja AU:n välille ja että se on osoittautunut välttämättömäksi AU:n ja sen kautta kahdeksan alueellisen talousyhteisön operaatioiden suunnittelun ja toteuttamisen kannalta; katsoo, että EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden tiivis sitoutuminen on ratkaisevan tärkeää, jos Afrikan rauhanrahastoa halutaan hyödyntää täysimääräisesti, samoin myös se, että AU osoittaa suurempaa tehokkuutta ja avoimuutta varojen käytössä; katsoo, että Afrikan rauhanrahaston olisi keskityttävä rakenteelliseen tukeen afrikkalaisten asevoimien sotilaiden palkkojen maksamisen sijasta; toteaa, että käytössä on muita rahoitusmekanismeja mutta katsoo, että koska rauhanrahasto keskittyy pelkästään Afrikkaan ja sillä on selkeät tavoitteet, se on erityisen tärkeä Afrikan rauhanoperaatioiden kannalta; toteaa lisäksi, että rauhanrakentamisen alalla Afrikassa työskenteleville kansalaisjärjestöille olisi annettava tilaisuus esittää näkemyksensä osana entistä strategisempaa suhtautumistapaa rauhan ja turvallisuuden alalla työskenteleviin kansalaisjärjestöihin; on edelleen huolissaan Afrikan maissa jatkuvasti esiintyvistä rahoitukseen ja poliittiseen tahtoon liittyvistä ongelmista; panee merkille neuvoston 24. syyskuuta 2012 antamat päätelmät, joissa

todetaan, että ”Euroopan kehitysrahaston varoista saatavalle rahoitukselle on tarkasteltava vaihtoehtoja rahoitusta”;

13. huomauttaa, että EU:n sotilasyhteistyön tehostaminen lisääisi unionin YK:n rauhanoperaatioihin antaman panoksen tehokkuutta ja vaikuttavuutta;
14. panee tyytyväisenä merkille lokakuussa 2015 toteutetun toisen Amani Africa -koulutusjakson, johon osallistui yli 6 000 sotilasta, poliisia ja siviiliä, ottaen huomioon Afrikan valmiuksien kehittämisen suuren merkityksen, ja odottaa 25 000 sotilaan vahvuisten Afrikan valmiusjoukkojen saattamista toimintavalmiiksi mahdollisimman pian vuonna 2016;
15. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita sekä muita kansainvälisen yhteisön jäseniä avustamaan koulutuksessa, joka käsittää myös kurinpidon, varustamisessa, logistisessa tuessa, taloudellisessa tuessa ja voimankäytösääntöjen kehittämisessä ja kannustamaan ja auttamaan kaikin tavoin Afrikan maita sekä jatkamaan sitoutumista Afrikan valmiusjoukkoihin; kehottaa jäsenvaltioiden suurlähetystöjä ja EU:n edustustoja ajamaan aktiivisemmin Afrikan valmiusjoukkojen asiaa Afrikan pääkaupungeissa; katsoo, että virallinen kehitysapu on suunniteltava OECD:n puitteissa uudelleen rauhanrakentamisen näkökulmasta; katsoo, että Euroopan kehitysrahastosta annettua asetusta olisi tarkistettava sellaisen ohjelmasuunnittelun mahdollistamiseksi, jossa mukaan otetaan kehitykseen liittyviin syihin perustuvia rauhaa, turvallisuutta ja oikeutta koskevia menoja;
16. toteaa, että yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) alan operaatiot ovat tärkeitä Afrikan turvallisuudelle ja erityisesti afrikkalaisten joukkojen koulutus- ja tukiopeeraatiot, kuten EUTM Mali, EUCAP Sahel Mali ja EUCAP Sahel Niger, EUTM Somalia sekä EUCAP NESTOR; panee merkille näiden operaatioiden tarjoaman lisätuen YK:n toteuttamille muille operaatioille; kehottaa EU:ta vahvistamaan kyseisten koulutusoperaatioiden valmiuksia esimerkiksi mahdollistamalla koulutettujen afrikkalaisten sotilaiden seurannan operaatioiden aikana sekä heidän palattuaan operaatioalueilta;
17. korostaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden ei rauhanoperaatioita tukiessaan pitäisi toimia eristyksissä vaan pikemminkin ottaa täysimääräisesti huomioon muiden kansainvälisten toimijoiden osuus, parantaa koordinoitua niiden kanssa ja toiminnan nopeutta sekä keskittää toimintansa tiettyihin ensisijaisiin maihin käyttämällä sopivimpia ja kokeneimpia jäsenvaltioita ja Afrikan valtioita johtavina maina; korostaa alueellisten talousyhteisöjen merkitystä Afrikan turvallisuusrakenteessa; toteaa, että EU:n edustustoilla voisi olla rooli koordinoinnin yhteyspisteinä muiden kansainvälisten toimijoiden kanssa;
18. tukee EU:n kokonaisvaltaista lähestymistapaa, sillä se on keskeinen väline, jolla edistetään kaikkien EU:n toimintamahdollisuuksien käynnistämistä rauhanturvaoperaatioiden ja vakautusprosessin yhteydessä sekä erilaisten keinojen käyttöönottoa Afrikan unionin maiden kehityksen tukemiseksi;
19. painottaa, että rajojen hallinnalle annettavan tuen on oltava EU:n Afrikassa suorittamien toimien painopisteenä; panee merkille, että vuotavat rajat ovat yksi tärkeimmistä syistä terrorismin lisääntymiseen Afrikassa;

20. pitää myönteisenä yhteistä tiedonantoa valmiuksien kehittämisestä ja yhtyy neuvoston kehotuksiin sen nopeasta täytäntöönpanosta; huomauttaa, että EU:lla on hyvät mahdollisuudet erityisesti laaja-alaisella lähestymistavalla, johon kuuluu sekä siviilikeinoja että sotilaallisia keinoja, edistää vahvistamaan hauraiden ja konfliktista kärsivien maiden turvallisuutta sekä vastata kumppaneidemme tarpeisiin, varsinkin sotilaallisten vastaanottajien tarpeisiin, ja muistuttaa samalla, että turvallisuus on kehityksen ja demokratian ennakoedellytys; pitää valitettavana, ettei Euroopan komissio eikä neuvosto ole toimittanut Euroopan parlamentille arviointiaan oikeudellisista vaihtoehdoista valmiuksien kehittämisen tukemiseksi; kehottaa kumpaakin toimielintä tiedottamaan Euroopan parlamentille tästä hyvissä ajoin; kehottaa komissiota ehdottamaan oikeusperustaa, joka on ”Enable and Enhance” -aloitteessa vuonna 2013 hahmoteltujen alkuperäisten eurooppalaisten tavoitteiden mukainen;
21. korostaa, että neuvoston oikeudellisen yksikön 7. joulukuuta 2015 laatimassa, turvallisuuden ja kehityksen edistämistä valmiuksia kehittämällä koskevassa asiakirjassa tarkastellaan mahdollisuuksia rahoittaa Afrikan maiden asevoimien infrastruktuureja; kehottaa neuvostoa jatkamaan tätä keskustelua;
22. on tyytyväinen Ranskan 42 artiklan 7 kohdan aktiivoinnin jälkeen saamiin myönteisiin vastauksiin; pitää erittäin myönteisinä EU:n jäsenvaltioiden asevoimien Afrikassa uudelleen käynnistämiä toimia;
23. toteaa, että ongelmana on usein rahoituksen puutteen sijasta se, miten varoja käytetään ja mitä muita resursseja hyödynnetään; toteaa, ettei tilintarkastustuomioistuimen EU:n varoja koskevia suosituksia ole pantu täysimääräisesti täytäntöön; kehottaa tarkastelemaan säännöllisesti, miten jäsenvaltioiden hallitusten EU:n ja YK:n kautta antamaa rahoitusta käytetään; katsoo, että on ratkaisevan tärkeää käyttää varoja tehokkaasti, ottaen huomioon niiden rajallisuus ja ratkaistavien ongelmien laajuus; uskoo, että tilivelvollisuus on olennainen osa tätä prosessia samoin kuin se, että avustetaan laajalle levinneeseen korruptioon puuttumisessa Afrikassa; vaatii perinpohjaisempaa ja läpinäkyvämpää arviota EU:n tukemista rauhanoperaatioista; tukee sellaisia aloitteita kuin Keski-Afrikan tasavallassa toimiva Bêkou-erityisrahasto, jolla pyritään asettamaan EU:n kehitysalan resursseja, asiantuntemusta ja valmiuksia yhteiskäyttöön kansainvälisten toimien hajanaisuuden ja tehottomuuden kompensoimiseksi jonkin maan jälleenrakennuksen yhteydessä; kehottaa noudattamaan järjestelmällisemmin EU:n eri välineiden yhteistä ohjelmasuunnittelua;
24. ottaa huomioon 15. toukokuuta 2015 annetun YK:n arviointiraportin YK:n rauhanturvaajien ja rauhanturvaoperaatioiden muun henkilöstön harjoittamaan seksuaaliseen riistoon ja hyväksikäyttöön liittyvistä valvontatoimista ja kuntoutusavusta; toteaa, että AU:n, YK:n, EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi valvottava tiukasti tällaisia rikosasioita ja kehottaa ottamaan käyttöön mahdollisimman ankarat kurinpidolliset ja oikeudelliset menettelyt ja kaikki tarvittavat toimet tällaisten rikosten ehkäisemiseksi; suosittelee näin ollen, että rauhanturvaoperaatioiden henkilöstölle annetaan asianmukaista koulutusta ja uskoo, että naispuolisen henkilöstön ja tasa-arvoneuvonantajan nimittämisellä vähennettäisiin kulttuurisia väärinkäsityksiä ja seksuaalista väkivaltaa;
25. kehottaa EU:ta ja YK:ta toimimaan yhteisvoimin valmiuksien kehittämiseksi; katsoo, että nykyinen rahoitusohjelma ei ole kestävä ja että Afrikan rauhanrahastolle olisi

asetettava ehtoja AU:n rohkaisemiseksi lisäämään omaa osallistumistaan rauhanoperaatioihin;

26. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille, YK:n pääsihteerille, AU:n komission puheenjohtajalle, yleisafrikkalaisen parlamentin puhemiehelle, Naton pääsihteerille ja Naton parlamentaarisen yleiskokouksen puheenjohtajalle.